

РЕШЕНИЕ

№ 13767

гр. София, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10535** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от ЗДСл във вр. чл. 203 и сл. от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл – 15 324 лв.

Ищецът Т. Й. Ф., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] твърди, че със заповед № РД-11-1052 от 26.09.2024 г. на председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] служебното й правоотношение е прекратено поради наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във вр. чл. 89, ал. 2, т. 1, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДСл. Счита заповедта за незаконосъобразна, поради което моли осъждане на ответника АПИ да й заплати обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 15 324 лв. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за основателност на иска.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл Когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на

уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. Съгласно 124, ал. 1 от ЗДСл, искът за обезщетението се разглежда по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за вредите от отменената процесна незаконна заповед за уволнение, то следва да отговаря АПИ. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 и ал. 2 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред или установяването на незаконосъобразността по чл. 193, ал. 2. Искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт до приключване на първото заседание по делото. Всички недостатъци на исковата молба трябва да бъдат отстранени най-късно в същото заседание. От посочените норми се налага извод, че искът за обезщетението е обусловен от производството по отмяна на административния акт. Съдебната практика, в преобладаващата си част, приема, че отмяната на административния акт е положителна процесуална предпоставка за допустимост на иска за обезщетението. Ето защо, с определение № 21954/29.10.2024 г. по настоящото дело, последното е спряно до приключване с влязъл в сила съдебен акт на адм.д. № 10289/2024 г. на АССГ, Първо отделение, 54-ти с-в. По последното е постановено Решение № 19547/07.06.2025 г. , оставено в сила с Решение № 9962/17.10.2025 г. по адм.д.п № 7523/2025 г. на ВАС, Второ отделение, с което процесната заповед за уволнение е отменена. Предвид това, настоящият състав приема, че е налице хипотезата на 104, ал. 1 от ЗДСл, предвиждаща право на обезщетение при отмяна на заповед за прекратяване на служебно правоотношение. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 218 - 222/, размерът на обезщетението възлиза на 10 626,26 лв. Съдът приема заключението на вещното лице, като неопровергано от насрещни доказателства, поради което искът следва да се уважи до предложения размер. За да приеме това, съдът взема предвид и обстоятелството, че по делото не се доказаха обстоятелства по изр. 2 от ал. 1 от чл. 104 от ЗДСл, а именно, че ищецът е започнал по-ниско платена работа през процесния 6-месечен период.

Сумата от 10 626,26 лв. , до която се уважава иска следва да се превалутира по реда на Закона за въвеждане на еврото в България и се присъди 5 433,12 евро

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца не следва да се присъдят деловодни разноски, доколкото не се представиха доказателства, че поисканите 800 евро за адвокатско възнаграждение са платени.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 25,56 евро за възнаграждение за юрисконсулт /превалутирани 50 лв. по чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ/.

На основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъдена да заплати на АССГ сумата от 4 евро за ДТ и 217,10 евро за експертиза – общо 221,10 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] да заплати на ищеца Т. Й. Ф., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 104, ал.1 от ЗДСл, сумата от 5 433,12 евро , като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 15 324 лв.

ОСЪЖДА ищеца Т. Й. Ф., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на

ответника Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 25,56 евро деловодни разноски.

ОСЪЖДА ответника Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] да заплати на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД , на основание чл. 144 от АПК във вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 221,10 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.